

กิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธีอรรถฐานกระบวนการเพื่อพัฒนาการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต

Process Genre Activities to Enhance Students' Writing Ability: Inspirational Story

สาริกา หารประทุม¹, พิลานุช ภูษาวิโสตร์², สมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูลย์³
Sarika Harnpratum¹, Pilanut Phusawisot², Somkiet Poopatwiboon³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตด้วยกิจกรรมการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre Approach: PGA) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชา 0105305 Narrative and Descriptive Composition ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย (1) แผนการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต จำนวน 5 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง (2) แบบประเมินการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจ (3) แบบวัดความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตคิดเป็นร้อยละ 84.86 และนิสิตมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ เรื่องสร้างแรงบันดาลใจ กิจกรรมการสอนด้วยวิธีอรรถฐานกระบวนการ อรรถฐานกระบวนการ

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{2,3} อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹M.Ed. Candidate in English Language Teaching at Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

^{2,3}Lecturers at Department of Western Languages and Linguistics, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University

Abstract

This study attempted: 1) to improve students' ability to effectively write an inspirational story through the use of the Process Genre Approach (PGA), and 2) to find out their satisfactions towards the Process Genre Activities designed. The sample of the study were 24 third-year English majors from the Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University, enrolled in the course 0105305 Narrative and Descriptive Composition during the first semester of the 2013 academic year. The research tools comprised 1) five PGA learning plans, each of which lasted for three hours which made 15 hours in total, 2) an inspirational story writing rubric, and 3) a student's satisfaction form towards the process genre activities. The statistics used included mean, percentage and standard deviation. The study results revealed that the students' writing achievements surpassed the specified criteria. That is, their inspirational writing ability could be calculated as 84.86%. Additionally, the students were highly satisfied with the process genre activities.

Keywords: Inspirational Story, Process Genre Activities, Process Genre Approach

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยแม้ว่าจะเกิดขึ้นมานานหลายทศวรรษแล้วแต่ก็นับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนครูผู้สอนต่างก็ได้คิดค้นและนำเทคนิควิธีการสอน

ต่างๆ นานา เข้ามาใช้ในชั้นเรียน นับตั้งแต่การเขียนแบบควบคุม (controlled writing) การเขียนแบบมีการชี้แนะ (guided writing) การเขียนแบบเน้นผลงาน (writing as a product) การเขียนแบบเน้นกระบวนการ (writing as a process) การสอนเขียน

ที่มุ่งเน้นกิจกรรมทางสังคม (writing as a social act) การสอนเขียนแบบเน้นประเภท (writing as a genre) แต่กระนั้นก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จดังคาดหวัง (Hayes and Flower: 1980; Paltridge: 2001; Swales 1990) จนมาถึงยุคปัจจุบันที่ได้มีการพัฒนารูปแบบการสอนซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและการสอนเขียนแบบเน้นประเภทเข้าด้วยกัน กลายเป็นรูปแบบการสอนเขียนที่เรียกว่า “วิธีอรรถฐานกระบวนการ” หรือ Process Genre Approach: PGA ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวนับว่าเป็นแนวการสอนเขียนรูปแบบใหม่ล่าสุดที่รวบรวมวิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการเขียนและการสอนเขียนที่เน้นรูปแบบการเขียนเข้าด้วยกัน (Badger and White: 2000) นอกจากนี้ นักการศึกษาและนักวิจัยหลายท่าน เช่น Gupitasari (2013) รวมทั้ง Lee และคณะ (2007) พบว่าวิธีสอนแบบ PGA ช่วยส่งเสริมการเขียนของผู้เรียนในชั้นเรียนวิชาการเขียนประเภทต่างๆ เช่น การเขียนเชิงพรรณนา การเขียนเชิงอรรถอธิบาย การเขียนจดหมายธุรกิจ เป็นต้น

Badger and White (2000) เสนอว่าจุดเด่นของการสอนเขียนด้วยวิธี PGA คือ เป็นการผสมผสานระหว่างกระบวนการเขียนและรูปแบบ/ประเภทของงานเขียน ดังนั้น ผู้เรียนที่เรียนรู้

ผ่านกระบวนการสอนด้วยวิธี PGA จะถูกฝึกฝนให้เกิดทักษะทางด้านกระบวนการเขียนตลอดจนทักษะการใช้ภาษาในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ การสอนเขียนด้วยวิธี PGA ยังช่วยส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง บทบาทของครูคือเป็นผู้คอยแนะนำและให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็นเท่านั้น ผู้เรียนมีส่วนสำคัญในการร่วมขับเคลื่อนให้กิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปข้างหน้า ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาตัวเองทั้งในด้าน สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผ่านขั้นตอนการจัดกิจกรรม นับตั้งแต่ขั้นก่อนเขียนจนถึงขั้นการเขียนฉบับสมบูรณ์

ปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จในการเรียนก็คือ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ที่ดี (positive learning atmosphere) บรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีย่อมจะส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลิกที่ดีของผู้เรียน (Fraser & Walberg: 2005) จากการศึกษาของ Freiberg (1999) และนักวิจัยท่านอื่นพบว่าห้องเรียนที่มีบรรยากาศที่เอื้อแก่การเรียนรู้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบหลายด้าน เช่น 1) ครูผู้สอน กล่าวคือ ครูผู้สอนจะต้องมีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มแจ่มใส กระปรี้กระเปร่า สุภาพอ่อนน้อม มีจิตใจ

อ่อนโยนโอบอ้อมอารีต่อศิษย์ มีวิธีการจัดการควบคุมศิษย์มิใช่บังคับศิษย์ 2) บรรยากาศทางด้านกายภาพ เช่น ขนาดของห้องมีความเหมาะสม มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทสะดวก โต๊ะเก้าอี้มีความแข็งแรงทนทาน เครื่องใช้หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพียงพอและอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับวัย ความสามารถ และสติปัญญาของผู้เรียน กิจกรรมจะต้องส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน 4) บรรยากาศทางจิตวิทยา เช่น ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเสรี ครูคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน ทุกคนในชั้นเรียนยกย่อง ยอมรับ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความรักความไว้วางใจให้แก่กัน เป็นต้น

นอกเหนือจากการเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่ดีแล้ว ผู้สอนจะต้องเลือกรูปแบบหรือประเภทงานเขียนที่เหมาะสมกับสติปัญญาและวัยของผู้เรียน อีกทั้งจะต้องกำหนดหัวข้อการเขียนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน จากการศึกษาค้นคว้าที่ผ่านมาพบว่า การเขียนจะประสบผลสำเร็จได้นั้นเกิดจากปัจจัยหลายด้าน และปัจจัยด้านหนึ่งที่ต้องส่งเสริมให้การเขียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการคือประสบการณ์และความรู้ของ

ผู้เรียนนั่นเอง Rumelhart (1981) และรูปแบบการเขียนอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเป็นการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียนทั้งที่เป็นประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อมคือการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจ (inspirational story) ทั้งนี้ เรื่องสร้างแรงบันดาลใจเป็นงานเขียนอีกประเภทหนึ่งที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว กล่าวคือเป็นเรื่องที่มุ่งเน้นให้กำลังใจหรือแกมคิดแกมมนุษย์ในการดำเนินชีวิตในด้านต่างๆ เช่น ความอดทน การจัดการกับความท้อแท้ความผิดหวัง การต่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต

จากเหตุผลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าเรื่องสร้างแรงบันดาลใจเป็นงานเขียนอีกประเภทหนึ่งซึ่งได้รับความนิยมอย่างมาก เป็นงานเขียนที่เกิดจากประสบการณ์ตรงและประสบการณ์อ้อมของผู้เขียนเอง และเหตุผลที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจในบริบทของการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นเพราะยังไม่เคยมีนักวิจัยท่านใดทำการศึกษาเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจในบริบทของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย และยังไม่ปรากฏเห็นงานเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของคนไทยที่ถูกนำมาเขียนเป็นภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายหลักสองประการคือ เพื่อพัฒนาการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตด้วยการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA และองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนในงานวิจัยนี้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ประกอบไปด้วยหลายปัจจัย เช่น กระบวนการหรือวิธีการสอนจะต้องมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพบรรยากาศในชั้นเรียนจะต้องเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน รูปแบบหรือประเภทของการเขียนจะต้องมีความเหมาะสมกับวัยและสติปัญญาของผู้เรียน ตลอดจนปัจจัยย่อยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมในรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตด้วยกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อรูปแบบกิจกรรมการสอนเขียนแบบ PGA ที่พัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิด A process genre model of writing โดย Badger และ White (2000) ซึ่งขั้นตอนการสอนเขียนตามโมเดลนี้ประกอบไปด้วยขั้นตอน situation, purpose, consideration of mode field tenor, planning, drafting, publishing และ text ตามลำดับ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนและความคาดหวังของผู้อ่าน ซึ่งครูผู้สอนจะเป็นผู้ป้อนข้อมูล (inputs) และเป็นคอยให้คำแนะนำ (facilitate หรือ guide) เมื่อจำเป็น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำกรอบแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการสร้างกิจกรรมการสอนเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอนหลักๆ ได้แก่

1. **ขั้นเตรียมความพร้อม (preparation)** ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้ (1) ผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ โดยการนำเสนอเรื่องสร้างแรงบันดาลใจลึกลับให้นิสิตได้รับทราบ (2) ผู้วิจัยกระตุ้นความรู้เดิม (schema activation) ของนิสิตโดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของนิสิต (3) นิสิตร่วมกันเดาลักษณะโครงสร้างของการเขียนเรื่อง

สร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่ การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการจบเรื่อง

2. ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (model of the text) กิจกรรมในขั้นตอนนี้ประกอบไปด้วย (1) นิสิตอ่านตัวอย่างเรื่องสร้างแรงบันดาลใจที่แจกให้ (2) ผู้วิจัยอธิบายให้นิสิตทราบเบื้องต้นเกี่ยวกับบริบททางสังคม (social context) ของการเขียนอันประกอบไปด้วย จุดมุ่งหมายของการเขียน (purpose) ผู้อ่าน (audience) โครงสร้างและการดำเนินเรื่อง (structure and organization) ตลอดจนภาษา (language) และไวยากรณ์ (grammar)

3. ขั้นวางแผน (planning) ได้แก่ (1) นิสิตคิดประเด็นหรือหัวเรื่องที่จะเขียน (2) นิสิตกำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนและผู้อ่านของเรื่อง (3) นิสิตใช้กลยุทธ์การเขียนเพื่อเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลก่อนลงมือเขียน เช่น การระดมสมอง (brainstorming) การจัดกลุ่ม (clustering) อ่านศึกษาเรื่องสร้างแรงบันดาลใจ (reading related texts) การอภิปราย (discussing) เป็นต้น

4. ขั้นร่วมมือเขียนเรื่อง (joint construction) ได้แก่ (1) หลังจากที่กำหนดหัวเรื่องได้แล้ว นิสิตและผู้วิจัยร่วมกันเขียนเรื่องฉบับร่างคร่าวๆ เพื่อเป็นแนวทางให้นิสิตเขียนเรื่องของตนต่อไป (2) นิสิตนำข้อมูลที่

ได้จากขั้นวางแผนมาใช้ในการเขียนเรื่อง (3) นิสิตเขียนเรื่องโดยดำเนินเนื้อเรื่องตามรูปแบบของงานเขียนที่ได้ดูเป็นตัวอย่างก่อนหน้านั้น (refer to the text model)

5. ขั้นลงมือเขียนด้วยตัวเอง (independent writing) ประกอบไปด้วย (1) นิสิตเริ่มลงมือเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจในหัวข้อที่ตนสนใจ (2) นิสิตใช้กลยุทธ์ต่างๆ ที่ตนถนัดเพื่อให้การเขียนของตนมีประสิทธิภาพ เช่น outlining, webbing, research, reading related texts, discussing เป็นต้น (3) นิสิตเขียนเรื่องโดยยึดตามตัวอย่างงานเขียน (text model) หรือเค้าโครงการเขียน (inspirational writing templates) ที่ผู้วิจัยแจกให้

6. ขั้นปรับแก้ (revising & editing) กิจกรรมในขั้นตอนนี้ประกอบไปด้วย (1) นิสิตปรับแก้งานเขียนของตนเองโดยยึดตามรายการในแบบฟอร์มการประเมินการเขียนด้วยตนเอง (self-editing form) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (2) นิสิตขอให้เพื่อนและผู้วิจัยแสดงความเห็นต่องานเขียนของตน ในขั้นตอนนี้เพื่อนและผู้วิจัยจะใช้แบบฟอร์มเพื่อนช่วยเพื่อน (peer-editing form) เป็นแนวทางในการให้ข้อมูลสะท้อนกลับ (3) ผู้วิจัยมีบทบาทเป็นเพียงผู้ให้ความช่วยเหลือและจะให้คำแนะนำเท่าที่จำเป็นเท่านั้น (4)

นิสิตอาจกลับไปใช้กลยุทธ์ discussing, reading related texts, research หรือ asking questions อีกครั้งเพื่อหาข้อมูลเพิ่มเติมและนำมาปรับปรุงในส่วนที่ยังบกพร่อง (5) นิสิตปรับปรุงงานเขียนตามผลสะท้อนของเพื่อนและผู้วิจัย (6) นิสิตอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบดูว่าการเขียนของตนมีความสั่นไหวมีความต่อเนื่องกันหรือไม่ (7) นิสิตตรวจสอบการเขียนตนเองอีกครั้งก่อนส่งงานเขียนฉบับสมบูรณ์โดยยึดแบบฟอร์มการประเมินการเขียนด้วยตัวเองเป็นแนวทางในการประเมินตนเองอีกครั้ง

ขอบเขตของการวิจัย

1) ประชากร ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 75 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่เรียนรายวิชา 01053305 Narrative and Descriptive Composition ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1 ห้อง ซึ่งมีนิสิตลงทะเบียนเรียนจำนวน 24 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ทั้งนี้

เป็นเพราะนิสิตห้องนี้มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับอีกสองห้องที่เหลือ กล่าวคือเป็นห้องที่มีนิสิตความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน เช่นกัน

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มทดลองเดี่ยว, วัตถุประสงค์หลังการทดลอง (The one group posttest only design) กล่าวคือ ทำการวัดผลการเขียนด้วยเกณฑ์ประเมินการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งทำการวัดใน 5 ด้านๆ ละ 4 คะแนน รวมทั้งสิ้น 20 คะแนน ได้แก่ การดำเนินเรื่อง เนื้อหา ลีลาในการเขียน โครงสร้างและไวยากรณ์ และกลไกในการเขียน โดยกำหนดคะแนนที่ผ่านคือ 15 คะแนนหรือคิดเป็นร้อยละ 75 ทั้งนี้ เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนและเป็นทักษะการผลิตผลงาน (productive skill) จึงไม่กำหนดเกณฑ์ผ่านที่ร้อยละ 80 เหมือนการทดสอบความรู้ความจำ

ผู้วิจัยนำแผนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 24 คน โดยดำเนินการทดลองตามระยะเวลา

และสถานที่ที่กำหนดไว้ (ปีการศึกษา 1/2557 ณ ห้อง HS-114) สำหรับเนื้อหา(theme) ของเรื่องที่เขาเขียนนั้นไม่ได้กำหนดแบบตายตัว กล่าวคือนิสิตสามารถเขียนเรื่องอะไรก็ได้ที่เคยประสบมาอาจจะเป็นประสบการณ์ตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อม แต่เรื่องที่เขาเขียนจะต้องให้แง่คิดหรือกำลังใจแก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิตด้านใดด้านหนึ่ง เมื่อสิ้นสุดกระบวนการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลในสองประเด็นหลักคือ ความสามารถทางการเขียนโดยใช้แบบประเมินการเขียน (inspirational story writing rubric) และความพึงพอใจของนิสิตโดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ (satisfaction form)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดกิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธี PGA เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตจำนวน 5 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง
2. แบบประเมินการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. แบบวัดความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อกิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธี PGA

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1: วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิตที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ PGA สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2: วิเคราะห์ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธี PGA เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต

นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ที่เรียนด้วยวิธี PGA มีคะแนนการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจโดยรวมเท่ากับ 16.97 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นั่นก็คือ 15 คะแนน โดยจำนวนนิสิตที่ผ่านเกณฑ์มีทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และนิสิตที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์มี 4 คนคิดเป็นร้อยละ 16.66 และเมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่ากิจกรรมการสอนด้วยวิธี PGA มีผลช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาการเขียนในด้านต่างๆ ได้แก่

tense, verb forms and focus, conjunctions, prepositions, subject-verb agreement, run-ons, fragments, sentence patterns,

mechanics, relative pronouns, use of wrong word, plagiarism และ organization and structure ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 ผลของการใช้กิจกรรมการสอนด้วยวิธี PGA ในการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต

ประเด็นที่พิจารณา	นิสิตที่มีปัญหา	นิสิตแก้ไขปัญหาได้
1. Tense	20 คน	17 คน
2. Verb Forms and Focus	15 คน	12 คน
3. Conjunctions	14 คน	11 คน
4. Prepositions	11 คน	11 คน
5. Subject-Verb Agreement	10 คน	9 คน
6. Run-ons	9 คน	7 คน
7. Fragments	5 คน	3 คน
8. Sentence Patterns	5 คน	5 คน
9. Mechanics	5 คน	5 คน
10. Relative Pronouns	4 คน	4 คน
11. Use of wrong word	4 คน	4 คน
12. Plagiarism	3 คน	3 คน
13. Organization and Structure	1 คน	1 คน

2) ความพึงพอใจของนิสิต

ต่อกิจกรรมการสอนแบบ PGA

นิสิตเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนแบบ PGA โดยรวมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$)

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะใคร่ขอเสนอผลการวิจัยอย่างละเอียดทั้งในส่วนความสามารถทางการเขียนและความพึงพอใจของนิสิตในส่วนของการอภิปรายผลในลำดับต่อไป

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจของนิสิต

นิสิตที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ PGA มีคะแนนการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจเฉลี่ยเท่ากับ 16.97 กล่าวคือ นิสิตจำนวน 20 คน จากทั้งหมด 24 คน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 15 คะแนน ซึ่งเป็นคะแนนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และมีนิสิตเพียง 4 คนเท่านั้นที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณากระบวนการจัดกิจกรรมการสอนเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจพบว่า ขั้นตอนการสอนทั้ง 6 ขั้นตอนที่ใช้ในกิจกรรมการสอนด้วยวิธี PGA มีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้และความเข้าใจในการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจตลอดจนทักษะการเขียนของนิสิตดังนี้

-ขั้นเตรียมความพร้อม (preparation) : เป็นขั้นที่ช่วยให้นิสิตมีความพร้อมก่อนการเรียน กล่าวคือได้ร่วมกันอภิปรายและตอบคำถามของผู้วิจัย เช่น เรื่องสร้างแรงบันดาลใจควรมีลักษณะสำคัญอย่างไรบ้าง โครงสร้างเฉพาะของงานเขียนประเภทนี้มีหน้าตาเป็นอย่างไร นิสิตคิดว่าจุดมุ่งหมายของการเขียนประเภทดังกล่าวคืออะไร นิสิตเคยพบหรือประสบเรื่องราวใดในชีวิตทั้งที่เป็นประสบการณ์ตรงและประสบการณ์

อ้อมที่นิสิตคิดว่าเป็นเรื่องที่จะสามารถจุดประกายพลังกายพลังใจให้ผู้อื่นหรือไม่ คำถามเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของนิสิต Carrell & Eisterhold (1983) ทำให้นิสิตมีความพร้อมในการที่จะถ่ายทอดประสบการณ์นั้นๆ ลงบนแผ่นกระดาษต่อไป

-ขั้นนำเสนอตัวอย่าง (model of the text) : ผู้วิจัยนำเสนอตัวอย่างเรื่องสร้างแรงบันดาลใจ หลังจากนั้นมอบหมายให้นิสิตอ่านเรื่องขั้นตอนนี้จะช่วยให้นิสิตมีความเข้าใจเกี่ยวกับการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ นิสิตอ่านเรื่องแล้วช่วยกันอภิปรายเรื่องที่อ่านในประเด็นต่างๆ เช่น จุดมุ่งหมายของเรื่อง ภาษาที่ใช้ การดำเนินเรื่อง โดยจะเห็นได้ว่าขั้นตอนนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนิสิตในเรื่องของ organization and structure เป็นหลัก

-ขั้นวางแผน (planning) : นิสิตได้มีโอกาสนำกลยุทธ์การเขียนที่หลากหลายมาใช้ เช่น การระดมความคิด การสืบค้นข้อมูล การตั้งคำถาม การอภิปรายร่วมกับเพื่อน แผนผังความคิด การกำหนดจุดมุ่งหมายของเรื่อง กำหนดกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายซึ่งกลยุทธ์ต่างๆ เหล่านี้เปรียบเสมือนใบเบิกทางให้นิสิตสามารถลงมือเขียนฉบับร่างในลำดับต่อไป ซึ่งเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเขียนและ

การมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นดังที่ Brown (1994) ได้นำเสนอไว้ในหนังสือ "Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy"

-ขั้นร่วมมือเขียนเรื่อง (joint construction) : ขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายคือเพื่อสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง นิสิตด้วยกันเอง ตลอดจนนิสิตและผู้วิจัย กล่าวคือนิสิตช่วยกันเขียนเรื่องในกลุ่มย่อยของตนโดยนำข้อมูลที่ได้จากการระดมความคิด การอภิปรายกลุ่ม หรือ แผนผังความคิดที่ทำไว้ในขั้นตอนก่อนหน้านี้มาใช้ ในการนี้ผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น โดยที่ทุกคนในชั้นจะต้องมีความเสมอภาคกันในการแสดงความคิดเห็นทำที่และพฤติกรรม การแสดงออกที่เหมาะสม ยกย่องชมเชยเมื่อเพื่อนทำดี สนับสนุนและเป็นกำลังใจ เมื่อเพื่อนยังทำผลงานไม่ดีเท่าที่ควร และจุดเด่นของขั้นตอนนี้ก็คือ ทำให้นิสิตรู้จักตนเองดีขึ้น รู้ว่าตัวเองมีความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ในด้านใดบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Flower & Hayes (1980) เช่น นิสิตบางคนเก่งเรื่องไวยากรณ์หรือนิสิตบางคนมีความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น เมื่อนิสิตทราบว่าเพื่อนคนไหนเก่งด้านใดก็จะเปิดโอกาสให้เพื่อนคนนั้นเป็นผู้นำและเป็นผู้คอยชี้แนะ

ให้เพื่อนคนอื่นๆ ได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญในสิ่งนั้นด้วย

-ขั้นลงมือเขียนด้วยตัวเอง (independent writing) : หลังจากการมีส่วนร่วมเพื่อนช่วยเพื่อนในขั้นร่วมมือเขียนเรื่อง นิสิตแต่ละคนก็จะเริ่มลงมือเขียนเรื่องของตนเอง โดยนำความรู้และกลยุทธ์ต่างๆ จากการร่วมทำกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ในงานเขียนของตน กล่าวคือนิสิต เริ่มลงมือเขียนเรื่องฉบับที่หนึ่งซึ่ง นิสิตอาจจะยังไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางด้านกลไกในการเขียน ความถูกต้องในการใช้ภาษา แต่ให้นิสิตเน้นในเรื่องของการดำเนินเรื่อง และการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ จุดมุ่งหมายของตน ข้อดีของขั้นตอนนี้คือนิสิตมีอิสระเสรีในการแสดงออก นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาถ่ายทอดผ่านตัวอักษร เรียนรู้ที่จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง มีความภาคภูมิใจในตัวเอง เพราะไม่ต้องพึ่งเพื่อนหรือผู้วิจัยเหมือนในขั้นร่วมมือเขียนเรื่อง

-ขั้นปรับแก้ (revising & editing) : การปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของนิสิตแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ 1) นิสิตตรวจสอบตัวเองโดยใช้แบบฟอร์ม (self-editing form) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้นิสิตทราบว่าตัวเองมีข้อบกพร่องในจุดใดบ้าง 3) การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ และผู้วิจัยผลการแก้ไขงาน กล่าวคือนิสิตได้พบปะพูดคุยกับเพื่อนๆ

และผู้วิจัยผ่านกิจกรรมการประชุม (conference) ขั้นตอนนี้ช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีความระมัดระวังในการเขียนของตนในเรื่องของ organization & structure รวมทั้งโครงสร้างไวยากรณ์ ได้แก่ tense, verb forms and focus, conjunctions, prepositions, subject-verb agreement, run-ons, fragments, sentence patterns, mechanics, relative pronouns จะเห็นได้ว่าขั้นตอนนี้นอกจากจะช่วยในเรื่องของการพัฒนาการเขียนแล้วยังส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในชั้นเรียนโดยส่งเสริมให้เพื่อนช่วยเพื่อนและผู้สอนช่วยผู้เรียนอีกด้วย

จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธี Process Genre Approach ทั้ง 6 ขั้นนี้ ต่างก็มีบทบาทในการส่งเสริมทักษะการเขียนของนิสิต อีกทั้งยังช่วยให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีอีกด้วย

2. ความพึงพอใจของนิสิตต่อการสอนด้วยวิธี PGA

นิสิตมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธี PGA ในระดับมากที่สุด และนิสิตได้ให้ความคิดเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวส่งเสริมให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนิสิตกับเพื่อนๆ และนิสิตกับผู้สอน/ผู้วิจัย ทำให้นิสิตทราบถึงข้อบกพร่องในการเขียนของตนเอง และนำคำแนะนำจากเพื่อนและ

ผู้วิจัยมาพัฒนาการเขียนของตัวเอง อีกทั้งเนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของนิสิตจึงช่วยให้นิสิตสามารถเขียนเรื่องได้ง่ายยิ่งขึ้น นอกจากนี้ นิสิตยังพบว่าการศึกษาตัวอย่างงานเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจและการศึกษาเค้าโครงการเขียนเรื่องสร้างแรงบันดาลใจมีผลช่วยให้นิสิตสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของการเขียนและเขียนดำเนินเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการประเมินการเขียนของตัวเองโดยใช้แบบฟอร์มสำรวจการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยให้นิสิตสามารถตรวจสอบการเขียนของตนเองในเบื้องต้นและนิสิตมีความระมัดระวังในการเขียนมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าในอนาคตอาจประยุกต์ใช้กิจกรรมการสอนเขียนด้วยวิธี PGA กับกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างจากการศึกษาในครั้งนี้ ตลอดจนการใช้กิจกรรม PGA เพื่อพัฒนาการเขียนในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเขียนเชิงวิชาการ การเขียนโต้แย้ง เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อค้นคว้าว่ากิจกรรมดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนในระดับที่ต่างกันและในรูปแบบงานเขียนที่ต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- Badger, R. G. & G. White. (2000). A process genre approach to teaching writing. *ELT Journal* 54(2): 153-60.
- Brown, H.D. (1994). *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall Regents.
- Carrell, P. L. & Eisterhold, J. C. (1983). Schema theory and ESL reading pedagogy. *TESOL Quarterly*, 17(4), 553-73.
- Flower, L. S., & Hayes, J. (1980). The cognition of discovery: Defining a rhetorical problem. *College Composition and Communication*, 31(1), 21-32.
- Fraser, B. and Walberg, H. (2005) Research on teacher-student relationships and learning environments: Context, retrospect and prospect. *International Journal of Educational Research*, 43, pp. 103-109.
- Freiberg, H. J. (Ed.). (1999). *School climate: Measuring, improving and sustaining healthy learning environments*. Philadelphia, PA: Falmer Press.
- Gupitasari, H. "The implementation of process-genre approach to teaching writing business letter." *Journal of English and Education* (2013), 1(1), 89-95.
- Hayes, John R., and Linda S. Flower. (1980) "Uncovering Cognitive Processes in Writing: An Introduction to Protocol Analysis." *Research On Writing: Principles and Methods*.
- Lee, K.C., Goh, H., Chan, J., & Yang, Y. (2007). *Effective College Writing: A Process Genre Approach*. Singapore: McGraw-Hill.
- Paltridge, B. (2001). *Genre and the language learning classroom*. Ann Arbor: University of Michigan Press
- Rumelhart, David E. (1981). "Schemata: The building blocks of cognition." In: R.J. Spiro et al. (Eds) *Theoretical Issues in Reading Comprehension*, Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Swales, J.M. (1990) *Genre Analysis*. Cambridge: CUP.